

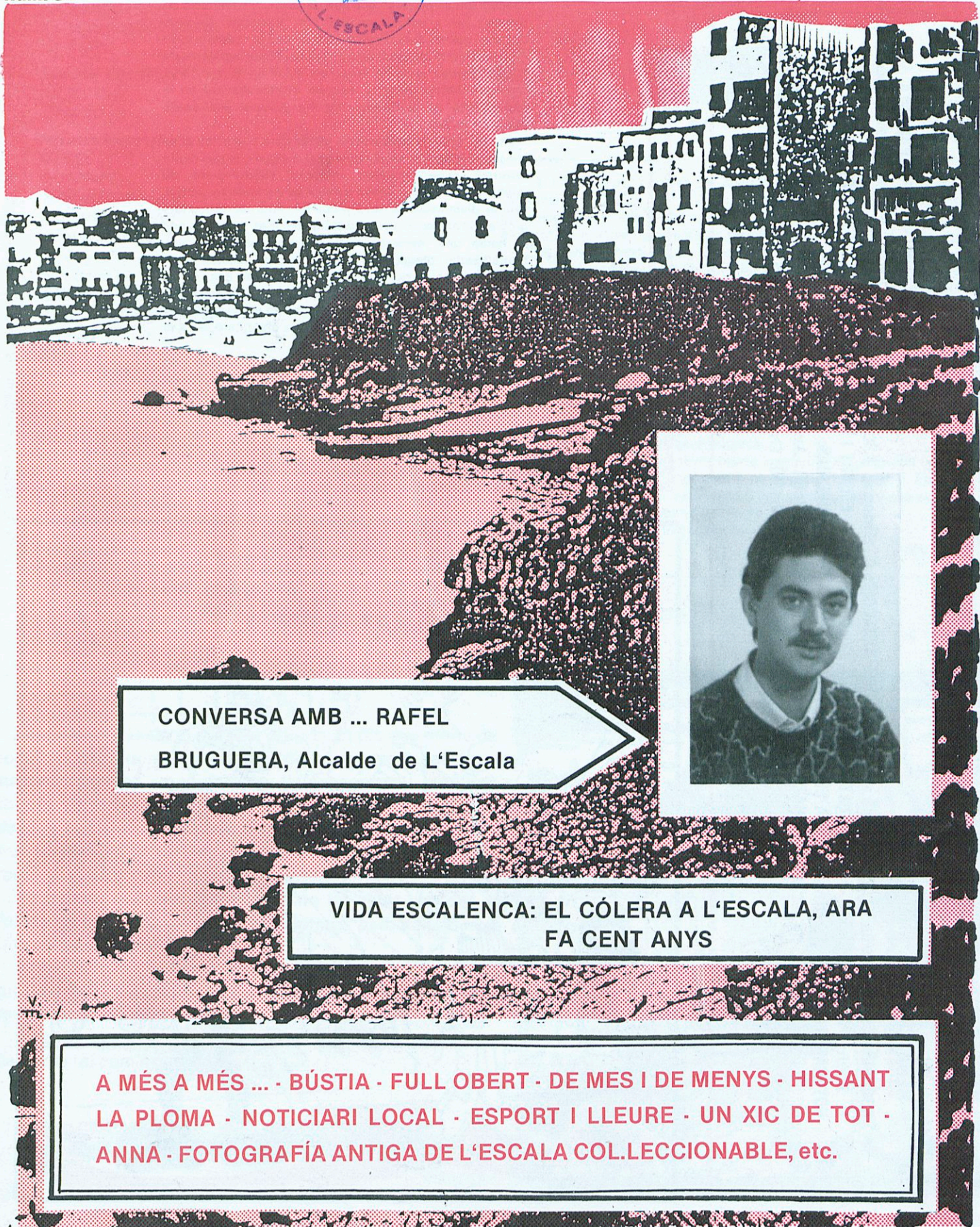
L'Escalona

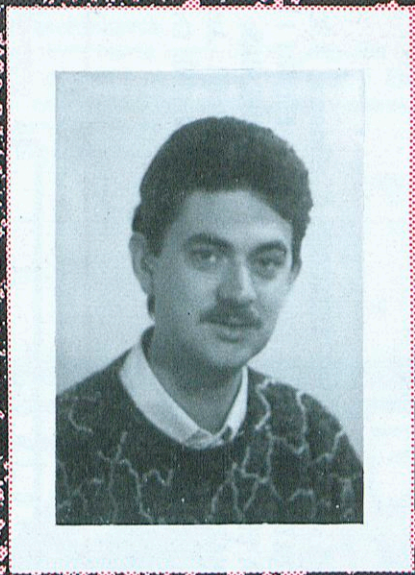
BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 66

NOVEMBRE 1985

CONVERSA AMB ... RAFEL
BRUGUERA, Alcalde de L'Escalona

VIDA ESCALENCA: EL CÒLERA A L'ESCALA, ARA
FA CENT ANYS

A MÉS A MÉS ... · BÚSTIA · FULL OBERT · DE MES I DE MENYS · HISSANT
LA PLOMA · NOTICIARI LOCAL · ESPORT I LLEURE · UN XIC DE TOT ·
ANNA · FOTOGRAFIA ANTIGA DE L'ESCALA COL·LECCIONABLE, etc.

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa — **ART I CULTURA:** F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter — **SUBSCRIPCIONS:** D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA:** Apartat de Correus, 19 L'ESCALA — C.E.R. c/. Garbí, L'ESCALA — **D.L.** Gi / 287-82 — **IMPRESSIÓ:** Gràfiques del Ter, s.a.

BALLESTA

C/. Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI

Avda. Ave Maria

LLIBRERIA ROSA

Plaça de les Escoles

ROMAGUERA

C/. del Pont, 24

TROBADORS

Passeig del Mar, 2

C.E.R. L'ESCALA

C/. Garbí

EDITORIAL

EL PLA GENERAL

L'elaboració d'un Pla General — ho veiem continuament als diaris — és una tasca feixuga, ingrata i compromesa. És un mal tràngol que cada poble ha de passar, si és que encara no l'havia passat, com el xarampió de la mainada.

És possible que molts ajuntaments s'haguessin estimat més trobar-se'l fet dels ajuntaments anteriors; però no sempre és així, i quan s'ha de fer, s'ha de fer, no hi ha volta de full. Molt més quan la finalitat principal de l'elaboració o la revisió d'un Pla General és la d'adequar i millorar les condicions de vida de la població actual.

Si ens ho mirem fredament, i només que tinguem en compte alguns dels aspectes que s'hi contempen: els "espais lliures públics" que han de sortir, "l'habilitació de terrenys per a edificis públics", la "protecció de certs edificis" que s'haurà de tenir en compte i la "cobertura de les necessitats mínimes dels possibles 75.000 habitants de l'estiu" (podeu veure-ho amb més detall en el reportatge d'aquest mateix número), haurem d'estar d'acord en la importància de la Revisió del Pla General que s'està portant a terme.

Ara bé, tota reestructuració urbanística comporta unes conseqüències que seran bones per a alguns, ja que molts terrenys experimentaran millores substancials de qualificació, i no tan bones o dolentes per d'altres, perquè veuran disminuïda la seva propietat, amb les dificultats pròpies de no poder-ne treure el fruit desitjat. Ja sabem que hi haurà una mena de "lleis de compensacions" que haurà/hauria d'equilibrar els diferents efectes dels afectats; el que no sabem és, en primer lloc, si es contrarestaran suficientment les diferències sorgides i, en segon lloc, si les solucions adoptades no seran contraproductes, a la llarga o a la curta, per als afectats o per a la comunitat.

El terreny és, veritablement, relliscós, compromès i de molta responsabilitat, no només per l'Ajuntament i/o per als interessats o afectats, sinó que també ho és per a la totalitat de la població, es tinguin i no es tinguin propietats. No ens en podem rentar les mans.

Els articles publicats a L'Escalenc expressen solament l'opinió de llurs autors

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES QUE ES PODEN TROBAR A LA BIBLIOTECA "VÍCTOR CATALÀ"

Diaris

- AVUI
- LOS SITIOS
- PUNT DIARI
- LA VANGUARDIA
- EL MUNDO DEPORTIVO
- EL PAIS

Revistes setmanals

- LECTURAS
- CAMBIO 16

Revistes mensuals

- ARREL
- EL TEMPS
- MUY INTERESANTE
- COCINA Y HOGAR
- GANXILLO GRECA
- SOLO AUTO
- SOLO MOTO
- LABORES DEL HOGAR
- YATE Y MOTONÁUTICA
- NATURA
- SOM
- LLUM I GUIA
- EL CORREU DE LA UNESCO
- EL MUEBLE
- RC MODEL
- L'ESCALENC
- TRÁFICO

Revistes bimensuals

- VOTRE MAISON

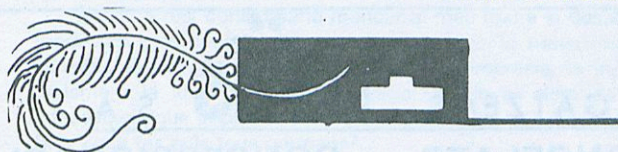
Revistes trimensuals

- REVISTA DE GIRONA

Dossiers de Premsa i Documentació

- INFORME DOSSIER PREMSA-MONOGRÀFIC
- I.D.P. "SERVEI INSTITUCIONAL"
- I.D.P. "FULLS D'INFORMACIÓ NACIONAL"
- I.D.P. "SERVEI DE PREMSA DE CULTURA I MITJANS DE COMUNICACIÓ"

Lidia Solés i Poch
Auxiliar de la Biblioteca

Hi ha un punt concret on coincidim totalment amb la Junta Directiva del C.I.T. i és, ni més ni menys, «l'actuació de futurs presidents», com ells també accepten. Crec que és el punt essencial; per tant les nostres discrepàncies no són tan llunyanes.

Les bones intencions, les bones impressions existeixen sempre i quan no es demostrí el contrari. Un mitjà públic, com l'Escalenc, serveix per això, per comentar coses i cosetes, trascendents o no. La qüestió no atany exclusivament a l'entitat.

La crítica feta dintre dels termes correctes, en res no perjudica la bona tasca que fa un col·lectiu com és el C.I.T. Potser fa quatre anys, o potser més, que havien comentat la qüestió que és motiu de polèmica entre anteriors components de la Junta Directiva.

Des del moment que el C.I.T. rep subvencions, tothom és una mica soci del C.I.T. Per evitar suspicàcies, afeigeixo que les subvencions són curtes i que la tasca executiva de l'entitat és valenta i a molts els representa despeses de la seva butxaca.

Això de dubtar de les meves bones intencions és perjuratiu i crec que hi sobra. El tema és important o no, segons com es miri. Podria haver-hi males intencions quan un es preocupa de quelcom que es pot millorar? Com vosaltres mateixos afirmeu?

Amb les més bones intencions vers l'entitat.

JR.

EL CEMENTIRI

Acabem de passar el dia dels difunts. El dia que molts de nosaltres aprofitem per recordar d'una manera especial -i malhauradament momentània- els nostres familiars difunts. És el dia que solem visitar els cementiris i, visitant els dos cementiris, observem tan gran diferència que no ens podem estar de fer comparacions i preguntar-nos: "com és que un tant i l'altre tant poc?".

Ja sabem que tant un com l'altre ha estat objecte de feines de condicionament per a la diada, però considerem que no ha estat suficient.

El cementiri vell es mereix més atencions. No n'hi ha prou de fer-hi una neteja general. Necessita molta feina de restauració, condicionament i conservació.

S'ha de prendre una decisió. El que no es pot fer és deixar-lo tal com està.

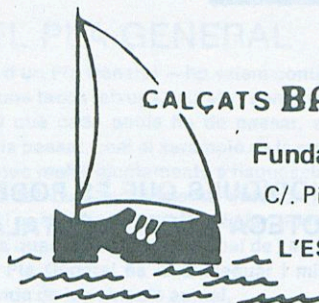
MAGATZEMS **TITÜS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

C/. Pintor Joan Massanet, 10

Tel. 77 02 53

L'ESCALA (Costa Brava)

MAGATZEMS **TITÜS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI —
GELATS

Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS
COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/. Joan Massanet, 26

Tel. 77 05 48

L'ESCALA

Caravel·la

SERVEI OFICIAL

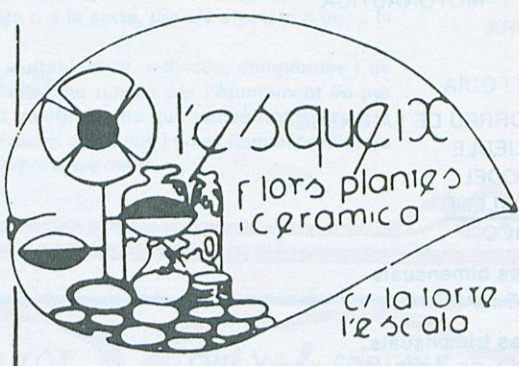
MICHELIN

reparació i venda de tota classe de
càmeres i pneumàtics equilibrat
electrònic de rodes recanviats.

M. FERRER

CTRA TORROELLA DE MONTGRI - VILADAMAT
CLOSA DEL LLOP, S/N - TEL 77 12 64

L'ESCALA (GIRONA)

FLECA I QUEVIURES

Plaça Mercat

Telèfon 77 00 82

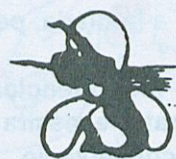
L'ESCALA

HOTEL
RESTAURANT
NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 - 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.

Tel. (972) 77 07 55

L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

EL QUI ESPERA, ES DESESPERA

«No és més net aquell que més neteja, sinó aquell que menys embrut», diu un vell adagi popular, encara que, sembla que, ser, que a la nostra població l'esmentat refrany no es pren amb massa seriositat.

Es pregona la importància de la netedat, es promouen campanyes a favor de la neteja, s'instal·len papereres a molts indrets del poble, ens desdinerem per un equip d'escombraries, etc.; però el cas és que no sempre s'actua d'acord amb el principi que esdevé l'únic mòbil d'aquestes activitats.

No es predica allò que no es creu, sinó que no es practica allò que es creu. Tal vegada, per això solem dir: «L'un per l'altre, la casa sense escombrar», perquè, veritablement, a la nostra vila s'hi observa un estat d'abandó, que afecta, entre altres llocs, la paret limítrofa amb el Mediterrani i el Passeig Marítim.

«Dos es van batre i el tercer va rebre», diu el refrany per boca de la resignada barana, que resta empastifada des de fa molt de temps. Enmig dels aldarulls que li tocà viure, ara es resigna a representar el paper de víctima innocent del drama.

Ella que fou tant concorreguda durant un temps, resta abandonada i trista i la seva blancor s'ha vist, de rebot, malmesa a causa d'unes negres guixades, que demostren la incultura i el mal gust dels responsables.

¿Què se'n treu de col·locar vistoses papereres pregonant «CARA NETA», si no s'és prou solvent com per evitar el mal d'ulls i la vergonya que desperten les negres frases plasmades al llarg de la barana?

Pobra barana! ...La seva cara blanca segueix embrutida, no se sap si per «in sécula seculorum», perquè per més que clami netedat ningú no la renta, per més que demani una justa i mereixedora emblanquinada, ningú no l'escolta...

Ara, que ja no és notícia perquè el seu personatge s'ha eclipsat, ara, que ja no observa esvalots perquè la llarga i obstinada obra de teatre que s'hi muntà acabà la temporada, seria el moment propici per a netejar-la, fent-li recobrar el seu primitiu estat de blancor total.

Que trist és haver de reconèixer que l'obra de teatre representada a deshora actualment tindria raó de ser. En aquests moments es podria considerar justa i oportuna. Quina llàstima que els actors actuessin tan precipitadament i la seva interpretació una mica improvisada, no fos agradable per a tothom. S'assajà poc perquè no s'havia previst que l'obra fos tan extensa.

Menys mal, que la pacient barana resti a l'espera de què en un breu termini (segons manifestà Narcís Genís el dia 19 d'aquest mes, en el diari PUNT) se solucioni el problema d'aigües residuals i el sanejament que això comporta.

La barana, de moment, confia que, si aquest incident arriba no l'oblidin, ja que del contrari desentonaria amb l'aparença del nou escenari. Ella desitja, per damunt de tot, que la seva cara recobri l'anterior blancor i que li siguin esborrades les negres frases encadenades, per a poder així recobrar el seu somriure.

Si aquest esdeveniment fos una realitat, l'anterior trasbals i la neguitosa inquietud passada, formarien part de la història local.

Tanmateix, mentre el fet no succeeixi, la tolerant balustrada procura assossegat l'avorriment que sofreix matant el temps en la lectura catalana i castellana, llengües que millor aprengué.

Unes rimes de Gustau Adolf Béquer són les que més han quedat a la memòria de la pacient barana, per allò que es diu: «Mal de molts, consol de tots».

Recordem-les també nosaltres?

Del salón en el ángulo oscuro,
de su dueño tal vez olvidada,
silenciosa y cubierta de polvo,
veíase el arpa.

¡Cuánta nota dormía en sus cuerdas
como el pájaro duerme en las ramas,
esperando la mano de nieve
que sabe arrancarlas!

¡Ay! pensé; ¡cuántas veces el genio
así duerme en el fondo del alma
y una voz como Lázaro espera
que le diga: «Levántate y anda!».

PILAR PELLICER de GISPERT

L'Escala, a 18 d'Octubre del 1985

FAM, CAVALLER DE L'APOCALIPSI

Sospito que, ja des de la lectura d'aquest títol, massa lectors passaran de llarg dirigint l'esguard a altres articles tal volta interessants, però que no són d'aquells que ens remouen les tripes. Fam?; els països on regna aquest flagell són físicament lluny de nosaltres o distants de les nostres petites i mesquines preocupacions materials, per a molts d'ordre botifler i especulatiu.

No hi fa res: consideraria mancar al meu deure si des d'aquestes modestes columnes no em deixés guiar per la meua idiosincràsia sensible al combat contra l'egoïsme, la hipocresia, la injustícia, el racisme i la violència. Així apaivago un xic el clam de la meua consciència que implacablement em crida: «I tu, que menges a la teva fam, ¿què fas pels teus germans?».

La terra podria nodrir a dotze mil milions d'individus, és a dir tres vegades més del que en conté; malgrat això, cada any moren de 15 a 20 milions d'homes i tres mil milions pateixen de malnutrició; 1.200 persones moren a cada hora que passa. Xifres terrorífiques. I a despit de l'embranchada de les ciències i de les tècniques, el problema va agreujant-se, donant-se la paradoxa de què a l'enriquiment dels uns correspon l'empobriment dels altres.

I tanmateix, el 70% del pressupost de l'O.N.U. i de tots els organismes que en depenen són destinats a remeiar les desigualtats i el sots-desenvolupament. Cal dir que només 10 països hi contribueixen.

Ningú no ignora que molta gent, conscients dels estralls que fa la plaga de la fam però que tenen plom a les butxaques, per a tranquil·litzar llur consciència imprecaran totes les institucions al·legant que aquests diners no arriben a destinació perquè durant l'encaminament aquests auxilis es fonen en les bosses dels organitzadors; bona excusa per a no participar pecuniàriament a la solidaritat que s'imposa. I no veuen el perill que llur actitud representa. L'austruc amaga també el cap davant la por.

Aquesta gent ha de saber que l'ajuda arriba cada dia més a destí, però que l'esforç és insuficient; em penso que, avui, els fets són evidents. I si els intermediaris estatals no els inspiren confiança, prou hi ha d'altres entitats privades a les quals poden acudir; per tot el món, inclús en el nostre país, centenars d'organismes es mobilitzen per la mateixa causa. Recentment, el cantant «rocker» Bob Geldof, ha recaptat per valor de 14 bilions de pessetes en discs i concerts «pop» per lluitar contra la fam africana, havent ja salvat varis milers de vides; bé que aquest folklore em desagradava, no puc estar-me de saludar amb entusiasme les iniciatives d'aquest filantròpic cantaire.

A part de què l'acció humanitària es fa indispensable, no se'ns ha d'escapar que tots hi tenim interès. La pobresa mena a l'analfabetisme i la irritació a la violència. Tothom neix igual en drets. La història ens ensenya que sempre hi ha rebels per prendre les armes mentre no es tractin certs problemes amb més justícia i generositat.

La lluita pel desenvolupament de l'anomenat tercer món, contra l'analfabetisme, la fam i la mortalitat infantil, és capital per la Pau. Si no sabem fer aquesta revolució pacífica —sobretot en els nostres esperits i foragitant egoïsmes—, serà una revolució violenta, però justificada, la que se'ns abraonarà sense vacil·lacions ni distincions.

Perquè, ¿On és la primera violència sinó en aquells que tenim la sort de viure en països desenvolupats (o en curs de desenvolupament) que, per indiferència o insensibilitat tolerem que hi hagi gent que no tenen absolutament res per menjar, o s'alimenten amb les deixalles que s'amunteguen al mateix voltant de les grans ciutats?. Aquesta injúria pot costar-nos cara.

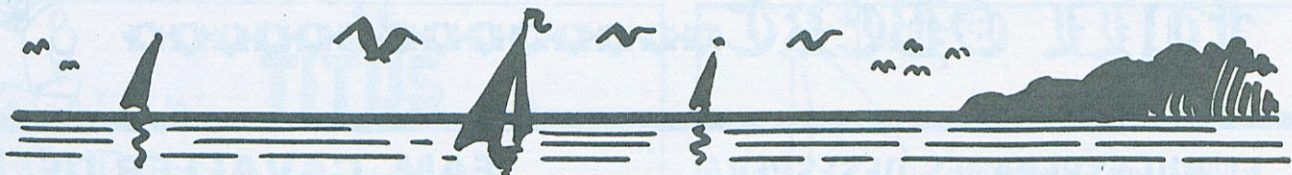
Per les vertaderes ànimes nobles, donar fa més plaer que rebre; i quin és el cor sec que no se sentiria orgullós de veure que, gràcies a un seu gest solidari (i al màxim de les seves possibilitats) una mirada tètrica d'un infant es transforma en un lleuger somriure d'agraïment, equivalent, potser, d'una vida salvada? I quin esguard ple de devoció el d'aquella mare desesperada que albira un raig d'esperança!

I si fossis tu aquella mare? I si fos un fill nostre aquell angelet mort-vivent?.

SADERRA

ESTUDI I SERVEI

ASSESORIA EMPRESARIAL

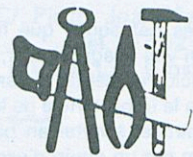
Carrer del Port, 28 - L'ESCALA - Telèfon 77 10 23

Àrea laboral - social - Aspectes fiscals de l'empresa
 Assessorament jurídic empresarial - Contabilitats
 Gestions de tota mena - Assegurances

Jaume BATLLE PAGÈS
 Agent Col·legiat d'Assegurances

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURAS
 i
 JARDINERIA

c/ del Mar 6
 Tel 77 04 86

L'ESCALA

DISCOTECA ACUÀRIUM

HOTEL - RESTAURANT
 L'ESCALA

Hostal «El Roser»

Restaurant

* *

HOSTAL MIRYAM

HOSTAL REINA

COMPLETE BATHROOM / BAÑO COMPLETO

SALLE DE BAINS COMPLETE / MIT BADERAUM

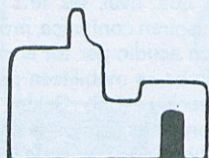
ESPECIALITAT EN PEIXOS I MARISCS

Calefacció Central - Aire acondicionat

Parking Particular - Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA

Tels. (972) 770219 / 770877 Costa Brava (Girona)

RAFAEL MORENO I GARCIA

Compra de cases velles al casc urbà
 i de finques urbanas fora vila

Tel. 77 08 71

Port d'en Perris

L'ESCALA

RAFAEL MORENO I GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
 Venda de parcel·les «Jardines del pedró»

Tel. 77 08 71

Port d'en Perris

L'ESCALA

AGRUPACIÓ FLEQUERA EMPORDANESA S. A.

Carretera de Viladamat a Palafrugoll s/n

Telèfon: 77 00 81

L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGUANCES EN GENERAL
 GARANTIA D'EFICÀCIA I SÈRIETAT

Avinguda Ave Maria, 7

L'ESCALA

Tel. (972) 77 02 72

BLONDEL

En Lluís de Miguel va ser el primer marquès de Blondel del Estanque. Va ser governador de la Corunya i també governador de Lleida, això mentre el segle XVIII. D'ascendència holandesa, arribaren a l'Empordà quan la causa espanyola va ser perduda. Ells com a militars defensaven a favor de la corona espanyola. Construïren la casa Gran del Passeig Lluís Albert, s. XVIII.

Un de Miguel de la Bisbal, baró de Púbol es va casar amb la filla d'en Lluís de Blondel i de donya Francisca de Wytts. Per això eren de Miguel, barons de Púbol, marquesos de Blondel del Estanque, vescomtes de Druoth, de Wytts, Valenciennes i de Balaguer. Felipe Ignacio, el tercer marquès de Blondel del Estanque va combatre els francesos (s.XIX). José María, quart marquès de Blondel del Estanque, engrandí el patrimoni familiar, el seu fill Domingo casat amb una francesa de Ceret, l'últim Blondel que va viure amb rang.

La família compartia la titularitat de les terres

L'ANY INTERNACIONAL DE LA JOVENTUT

Està a punt de tancar-se l'Any Internacional de la Joventut crec que a la Revista «L'Escalenc» parlar dels joves pot ser cosa bona i positiva.

Jo sóc i seré sempre una apassionada de la joventut, amb la qual he passat moltes estones i he estat a prop d'ella i dels seus problemes.

Creo que se'ls deu donar la importància que es mereixen i mai tenir-los amb menys estima encara que ens semblin diferents de nosaltres.

La joventut té molts valors, més dels que ens pensem, i aquests valors són fermes.

Els volen fer una societat nova, la finalitat de la qual sigui la d'encoratjar l'emergència d'un home nou, l'estructura de caràcter del qual tingui els següents trets:

—Busquen la joia que prové de donar i compartir, no pas d'acumular i explotar.

—Donen més importància al SER que al TENIR (si us fixeu els joves són despresos).

—Necessitat de trobar la seva pròpia identitat.

—Necessitat de relació, amor, solidaritat amb el món circundant, no donant tanta importància al desig de posseir... de controlar el món...

—No són individualistes, són comunitaris i l'interès i la solidaritat pels altres, els porta a fer serveis que tal vegada els grans ignorem.

Hi ha joves que es passen el diumenge fent companyia a altres joves o nens minusvàlids.

Joves «educadors de carrers», que busquen els adolescents iniciats ja en la droga i la delinqüència i intenten ajudar-los.

Molts i molts joves dediquen les seves vacances a ser monitors de colònies i durant l'any porten grups d'esplai, Casals etc...

També hi ha l'altre cara de la medalla, és cert:

L'atur, la inflació, el terrorisme, l'anarquia urbana, la degradació del medi ambient, no són en realitat un pendent pel qual el jove es troba abocat a vegades sense que pugui aturar-se?

Joves que volen casar-se i no han pogut treballar mai i no poden, (això potser no passa tant als pobles, però molt a les barriades de les ciutats).

Joves i adolescents m'han dit: «Tots els matins els dedico a buscar feina. I com n'és de depriment trobar sempre les portes tancades».—Passa un altre dia!... No podem o no (volem?) llogar ningú!... No és estrany doncs que a l'altra cara de la medalla, trobem una joventut endurida, esmaperduda, sense horitzons... que es droga, és delinqüent...

entre Bellcaire i L'Escala amb els Sentmenat. Presents al cultiu de l'arròs, quan els aldarulls que causaren tanta mortaldat a l'Empordà. Pella i Forgas, a la seva Història de l'Empordà en parla i també Josep Pla fa referència a la família de Miguel i tot el seu patrimoni, de Flassà fins al mar era possible anar-hi trepitjant sempre terra seva. A partir de les nêtes de Domingo de Miguel (cinquè marquès de Blondel del Estanque) es va fer la venda del castell de Púbol a Salvador Dalí.

Lluís i Carles eren els fills de D. Domingo, a començaments del present segle va ser quant establiren una línia d'autobusos que va ser la primera que va haver-hi a l'Escala. Després s'establiren a Aranjuez on explotaren una línia de transport regular entre l'esmentada població i Madrid, on avui encara hi és. Moltes vegades es parla de "Brundel" el cognom correcte es Blondel i són moltes les referències de la família Blondel i L'Escala.

J.R.

i jo em pregunto: Quant temps hem dedicat a ells, quan els teníem a prop, quan encara no eren així?...

Copio un tros d'una carta d'un noi que expressa els seus sentiments:

«No és gens estrany que en aquest món egoista els joves ens desorientem, i no sapiguem què valen les coses i perquè serveixen. D'aquesta confusió no en som responsables nosaltres sinó els adults que sovint prediquen una cosa i en fan un altra. Ens diuen que els joves som el futur. Seria millor reconèixer que els nois no estem pas perduts del tot, i que les nostres aspiracions per fer un món millor són generoses i sinceres. Cap infant normal, sigui blanc, negre, cafè amb llet o groc, no vé a cap món essent lleial a una bandera, a una nació, i sospitant de tots els altres per sistema. Els nens no neixen amb un desig irresistible de posseir, de tenir més i més coses que no faran mai servir, d'apilar els recursos no renovables del patrimoni humà, de dominar els altres. L'infant no té una programació genètica que l'empenyi a tenir prejudicis dels seus semblants d'altres races, colors, classes, religions o sexes. L'infant porta un potencial que tant pot servir per a bé com per a mal, per estimar o per odiar, per participar o per explotar...»

I jo afegeixo: Si avui la joventut és com no ens agrada, no serà perquè li han faltat models autèntics en qui emmirallar-se?... I no voldria ofendre ningú dels grans que segurament hem fet el que hem pogut, ni els pares que han procurat el millor pels seus fills... però potser també tota la culpa no és dels joves... potser també els grans ens hem de posar la ma al pit.

I per acabar voldria dir que aquest any coincidint amb l'acabament de L'Any Internacional dels Joves es celebra a Barcelona, els dos últims dies de l'any i els tres primers de l'altre nou, que començarem, la concentració mundial de Joves de Taizé, que reuneix, joves de tot el món (Sense excepció de races, creences i ideologies) que amb el seu slogan: **Contemplació i Compromís** treballen arreu del món per millorar-lo.

Els podreu veure aplegats a Sta. M: del Mar o al Born, pregant i reflexionant els problemes greus que pateix la nostra societat. Si aneu a veure-ho us convencereu que els joves poden ser i són una força i una esperança que pot fer caure la balança pel costat de l'amor, on hi floreixen flors de pau i benestar per **tothom**, vencent els missils i les bombes que estan a l'altre costat, i això es pot fer realitat si nosaltres els ajudem o bé, si amb els nostres esquemes ja caducats, no els estorbem...

Neus Ximinis

**ANXOVES
DE
L'ESCALA**
MAGDALENA SUREDA
Tel. 77 01 46

**BANULL
BANCOTI
BANCOTRAI
BANCOTRANS**
Banc Comercial Transatlàntic
L'ESCALA

Casa Central BARCELONA
MES DE 90 OFICINES A ESPANYA

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

**CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA**

**UNITS PER L'INTERES
DE LES
COMARQUES GIRONINES**

Plaça Victor Català, 9

L'ESCALA

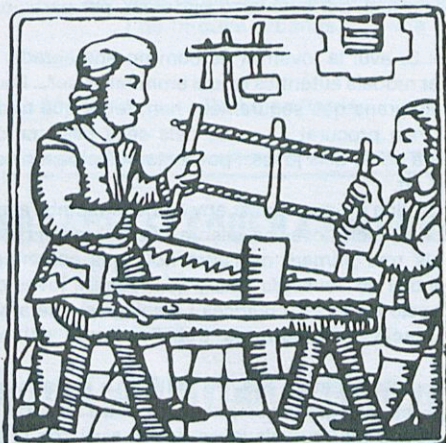

Lindan
ELECTRODOMESTICS

Servei TV garantit
A. PRADO Tel. 7704 90

Plaça de les Escoles

L'ESCALA

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell s/n (davant gasolinera)
Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFACCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17 Telèfon 77 01 99
L'ESCALA (Girona)

FORMACIÓ PROFESSIONAL

El dia 30 de setembre d'enguany va començar el curs de l'Escola de Formació Professional a les noves instal·lacions del Pedró.

Com que, tot i l'assistència de diferents mitjans de comunicació, només va sortir una fotografia als diaris i unes vint-i-cinc paraules fent referència a aquest fet, permeteu-me que en faci una petita ressenya.

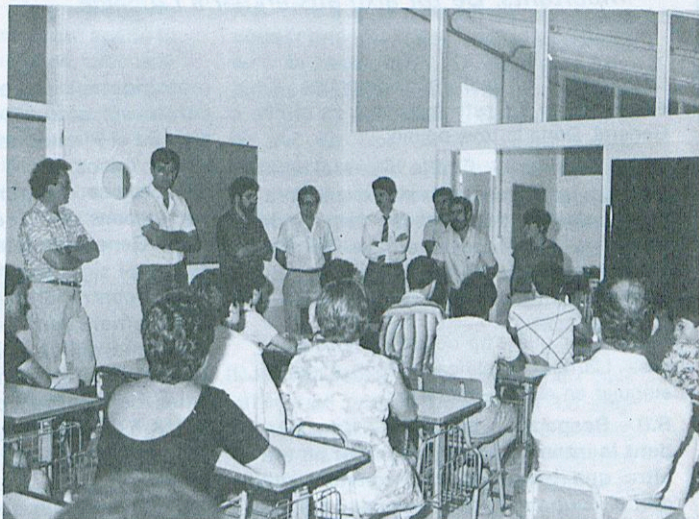
Si hagués de fer una notícia concisa de l'acte, diria així:

«El dia 30 de setembre de 1985, a les 12 del migdia amb l'assistència dels alumnes i dels professors, d'alguns (molt pocs) pares d'aquests alumnes i dels representants de l'Ajuntament, del Col·legi «Empúries» i de l'Institut de Formació Professional de Figueres, va tenir lloc un senzill acte d'inauguració del curs i dels locals amb la intervenció dels representants de les diferents entitats».

La notícia estricta acabaria aquí, però com que no es tracta només de donar la notícia, permeteu-me que resumeixi el que va dir cadascun dels que van prendre la paraula.

El qui subscriu, en representació dels professors del Centre, va dir que es feia ressò de la satisfacció que havien demostrat els pares pel fet de tenir unes instal·lacions tan adients, però que havíem de tenir en compte que, tot i l'edifici acabat, no era més que una **primera pedra** d'un altre edifici –en sentit figurat– que encara no s'havia aconseguit: el de solucionar el problema de l'ensenyament mitjà al poble, ja que encara hi ha molts nois i noies que, a partir dels 14 anys, deixen l'escolarització o deixen el poble per anar a estudiar a fora. Tot seguit va dir que l'Escola de Formació Professional –com tota escola– no és assumpte només d'Alumnes i professors, sinó que, a més a més, s'ho han de sentir seu l'Ajuntament i els organismes pertinents i, de manera especial, els pares dels alumnes i tot el poble en pes; perquè, ja m'explicareu com pot anar bé una escola que visqui d'esquenes al poble, o d'un poble que visqui d'esquenes a l'escola –a qualsevol escola–.

En Rafel Bruguera, com a representant de l'Ajuntament, va fer referència a l'esforç econòmic que havia representat (15 milions), sense ajuda de cap mena per part dels organismes pertinents, però que considerava

que s'havia de fer per mirar de pal·liar el problema de l'Ensenyament Mitjà de la població i la manca d'escolarització d'una determinada edat del jovent.

Finalment, Jordi Cuadras, director de l'Institut de Formació Professional de Figueres, centre del qual depenen les aules de l'Escala, va comentar el fet que el centre que s'acabava d'inaugurar ja no podia ser considerat com unes aules de Figueres transportades aquí, sinó que ja començava a tenir una entitat pròpia i que es podia convertir en un centre d'Ensenyament Mitjà Polivalent que podria satisfer les necessitats educatives del període escolar obligatori del jovent de 14 a 16 anys un cop s'hagués reformat l'Ensenyament Mitjà.

Perdoneu que hagi abusat del temps i de l'espai de la revista, però m'ha semblat convenient que fóssiu coneixedors d'aquests fets, tant si teniu fills en edat escolar, com si no n'hi teniu però **sou de l'Escala**.

Jordi Boix

Quan l'Escalenc surti al carrer en Rafel Bruguera i Batalla farà dos anys i mig que és al front de l'Ajuntament de l'Escala. En entrevistes anteriors ens havia parlat de molts projectes, alguns ja realitzats, altres s'estan realitzant, com és el cas del Pla General, i en queden de pendents, prou importants. De tot això ens en parla l'Alcalde.

L'Escalenc.— El que més preocupa als escalencs en aquests moments és el Pla General. Dóna la teva opinió.

Rafel Bruguera.— El Pla General està aprovat inicialment i està exposat al públic durant dos mesos, del 25 de setembre al 25 de novembre. Té una vigència provisional fins que s'aprovi de manera definitiva.

L'Esc.— Per què s'ha deixat enderrocar la casa Llardent qualificada com a edifici singular en el Pla General?

R.B.— Respecte a la casa de Can Llardent la intenció de l'Ajuntament no era altra que evitar que es construís un edifici ocupant el cent per cent del sòl com qualsevol edifici del casc urbà, és a dir que es construeix a tocar la vorera i allà l'Ajuntament pensava que no s'hi havia d'edificar per no perjudicar un edifici que hi ha al costat que es va retirar voluntàriament. No teníem cap mena de força, perquè en el Pla General anterior i en el d'ara també, es diu que en el casc urbà es pot edificar el cent per cent. Ens vàrem veure obligats a donar la llicència i la vam donar abans que sortís el Pla General nou, això suposava l'enderrocament d'una casa que no estava catalogada, ja que en l'antic Pla General, de fet, no hi havia cap edifici catalogat... Si no haguéssim donat nosaltres el permís d'obres els haurien donat instàncies superiors.

L'Esc.— Així l'Ajuntament no va considerar mai la casa Llardent com un edifici singular?

R.B.— No estava en l'ànim de l'Ajuntament catalogar la casa.

L'Esc.— I del camp de futbol, què?

R.B.— Amb el futbol fem com amb moltes zones verdes que estaven catalogades així en el Pla General antic i ningú no es va preocupar que aquesta zona verda fos compensada, ni reparcel·lada, ni pagada, ni res... aleshores com que aquestes zones verdes no és l'Ajuntament qui les ha de pagar, sinó els propietaris que s'en beneficien, per aquest motiu hem intentat trobar una solució. Del tema que més es parla és del camp de futbol perquè és el més a prop del casc. Nosaltres partim del Pla General de l'any 1974, que és el que modifiquem i adaptem, i, en aquest, el camp de futbol tal com és ara era una zona verda. I ho trobo totalment encertat, per moltes raons, crec que es potencia molt més el poble, perquè no hem d'amagar o negar una realitat que és que el casc antic, per més que volguem, cada dia deixarà més de ser casc urbà des del punt de vista que la gent hi vagi a viure, és claríssim, és un procés i no podem posar-nos una barreira als ulls... La gent va a viure a fora del poble, en tenim la culpa tots, l'hem

massificat massa i ens hi ofeguem... els carrers són estrets i s'ha edificat massa alt... En el Pla mantenim la planta baixa i tres pisos, però sembla que des d'instàncies superiors no es veu amb massa bons ulls. El que proposem amb el Pla General és que una part del camp de futbol sigui construïble i l'altra part, com a contrapartida, que es cedeixi a l'Ajuntament; em sembla que de tres parts una queda edificable i les altres dues es cediran. Penso que el camp de futbol, com passa a pertot, a la curta o a la llarga s'hauria hagut de treure. Crec que és una operació interessant pel poble.

Ens queixem que donem facilitats a la gent que viu a fora per venir a comprar i quan diem això estem dient que el casc antic és una zona comercial, el poble voldria que tingués atractiu, que la gent vingüés a les tardes, a passejar... Crec que recuperar uns quatre mil metres quadrats per qualsevol mena d'equipament val la pena. Tampoc vol dir que el camp de futbol hagi d'anar al camp dels Pilans, el que passa és que sembla la solució més fàcil perquè hi ha un terreny que en principi ja és públic i és prou gran... De tota manera també es pot portar a altres llocs, però això ja és a nivell de negociació amb propietaris i promotors. Hi ha altres alternatives.

L'Esc.— Però el futbol no serà fora fins que hi hagi un altre camp. No és així?

R.B.— Evidentment. Si l'Ajuntament fa un acord amb els propietaris, una clàusula de l'acord ha de dir el temps mínim i el temps màxim, per tal de donar unes garanties als propietaris, però perquè l'Ajuntament pugui fer el projecte, demanar la subvenció, que es concedeixi, etc... Com a mínim han de passar dos anys.

Penso que la gent del futbol el que ha de fer és manifestar la seva opinió, argumentar-la tan bé com pugui i quan tinguem l'al·legació ens asseurem en una taula i en parlarem.

L'Esc.— Parlàvem de la desertització del casc antic de l'Escala. Heu pensat alguna manera de frenar-la, de potenciar aquest casc com a lloc de primera residència?

R.B.— Segons l'aprovació inicial del Pla, en els carrers del casc antic de menys de 6 o 8 metres d'ample no s'hi poden fer voladious, és a dir tribunes tancades, però balcons sí; a les últimes cases que s'han fet en el casc urbà ja no els hi hem deixat fer.

Pel que fa a l'altura hem posat una normativa que és la següent: quan en el casc antic es vulgui fer un edifici de segona residència pluri-familiar, s'ha de reservar una plaça de parking per habitacle. És a dir, una casa per a una família no ho ha de fer però si aquella casa va a terra i s'hi fan pisos per vendre, cal reservar una plaça de parking a la mateixa casa per cada un dels pisos que es facin.

L'Esc.— Penseu fer alguna expropiació?

R.B.— La proposta inicial del Pla és que les cessions que s'hagin de fer siguin compensades d'una altra manera: edificabilitat o compensació amb una unitat d'actuació en la qual les persones no afectades cedixin part del seu terreny als afectats, etc... En principi, per tant, l'Ajuntament, fins i tot en l'estudi econòmic del Pla, no preveu uns diners per a expropiacions, això no vol dir que si alguna unitat d'actuació fos impossible d'executar, ja sigui perquè s'ens demostrés que té molts propietaris, i per tant tècnicament fos molt difícil, ja

sigui per qualsevol altre motiu, i l'Ajuntament considerés que de totes maneres aquell equipament o aquell espai públic o aquella zona verda, s'han de mantenir, aquesta entitat hauria de fer un estudi d'expropiació. Però preferim solucionar la recuperació de terrenys públics amb altres sistemes com són la compensació, reparcel·lació o edificabilitat.

L'Esc.- Es diu que aquest sistema de les unitats d'actuació és inviable.

R.B.- Bé, si no s'haguessin fet les unitats d'actuació la gent es queixaria perquè no tindria unes perspectives immediates de disposar d'aquell terreny. M'explico: Quines solucions hi ha? O fer unitats d'actuació, o fer plans especials, o fer plans parcials. Si l'Ajuntament fa un Pla General i diu: Aquestes zones que són uns grans buits urbans és on s'han de fer plans parcials o especials, resulta que de moment queden suspeses de llicències en: espera que, posterior a l'aprovació del Pla General, es faci un pla parcial o es faci un pla especial de reforma interior. Això voldria dir passar temps, i fent unitats d'actuació el que es fa és que si realment hi ha un interès especial perquè més de la meitat dels propietaris d'aquella unitat d'actuació vulguin treure'n el profit, sigui per vendre, edificar... es dona l'oportunitat que aquestes unitats d'actuació les puguin fer els propis interessats, no esperar que l'Ajuntament tingui temps o suficient organització per poder-les afrontar totes de cop.

Aleshores el que fara l'Ajuntament suposo que serà anar tramitant aquelles unitats d'actuació que es considerin prioritàries i deixar les mans lliures perquè aquelles que l'Ajuntament no consideri prioritàries, però que els interessats (crec que el 60% obliga a la resta) tinguin interès en vendre, edificar, urbanitzar, etc., ho puguin fer. És un sistema que està completament reglat segons la Llei del Sòl, i per tant ho pot fer l'Ajuntament i ho poden fer els particulars, i això pot agilitzar el fet que aquest sòl urbà pugui ser utilitzat per edificar, d'altra manera, desenganyem-nos, es tardarien anys, perquè trenta o quaranta plans especials o parcials no els podem afrontar, és evident.

L'Esc.- S'han fet moltes al·legacions?

R.B.- Sí, i per la informació que ja tenim de les al·legacions que s'han presentat, ja veiem que algunes de les unitats d'actuació o bé s'han de reestructurar o bé s'han de modificar o desaparèixer, perquè nosaltres pensàvem que en cada unitat d'actuació hi hauria d'un a tres propietaris i seria relativament fàcil posar-nos d'acord, però passa que el propietari inicial que és de qui en tenim informació nosaltres, ha parcel·lat, ha parcel·lat, ha venut i resulta que ara n'hi ha trenta, això ho fa impossible. El no disposar d'un cadastre ben fet ha estat el primer problema que hem tingut a l'hora de fer el Pla General. Ara, estem fent el cadastre, si s'hagués fet fa dos anys tindriem la informació correcta i ens haguéssim estalviat maldecaps.

L'Esc.- Aquest procés de constitució d'una unitat d'actuació pot ser molt llarg?

R.B.- Sí que ho serà. Tot i que n'hi ha algunes que, en principi, sembla que

estan d'acord i es tracta de fer la compareixença i anar a cal notari.

L'Esc.- Quan temps durarà la tramitació del Pla?

R.B.- Hi ha l'aprovació provisional; un cop passat el termini d'informació pública, l'Ajuntament estudiarà les al·legacions i, depent de les que hagi es tardarà més o menys; aquestes al·legacions es contesten i, aleshores, s'aprova provisionalment el Pla, i després s'agafa i es porta a la Generalitat, aquí acaba la nostra feina. Essent realistes, crec que es podrà donar a la Generalitat pel gener o febrer. Un cop allà, hi ha tots els exemples que vulgueu, des de tres mesos a molts anys i que encara no estan aprovats. Això ja no depend tant de nosaltres com de si la Generalitat hi posa molts impediments.

L'Esc.- I mentres la Generalitat no l'aprovi, es donaran llicències d'obres?

R.B.- Ara el que es fa és, d'acord amb la Llei del Sòl, informar d'acord amb el Pla vell el Pla nou, és a dir, per construir s'ha de respectar el pla antic i el pla nou provisional.

L'Esc.- I la qüestió del cementiri vell, com està? S'ha pensat tornar-hi enterrar, donat que el nou ja s'ha massificat massa?

R.B.- En principi, tal com està, tornar-hi enterrar no s'ha pensat perquè està declarat monument i, per tant, la tramitació administrativa seria molt difícil.

L'Esc.- No penses que econòmicament tornar-hi enterrar podria ajudar a la seva conservació i es guanyaria espai?

R.B.- Sí, el que passa es que tampoc no solucionaria excessivament el problema, ho feria per quatre o cinc anys... Però és una cosa que podríem plantejar, sense construir res més, un cop restaurat. Ho veig molt difícil, la normativa és molt complexa encara que no la conec prou bé. De moment, ens hem de plantejar que és un monument i un decret del Consell Executiu així ho diu, i com a tal les institucions públiques, diu el decret, vetllaran per la seva restauració i conservació.

Tenim encarregat el projecte de restauració a n'En Benet Cervera i paral·lelament hem demanat subvencions als Estaments públics que ens han d'ajudar, fonamentalment a la Generalitat i a la Diputació. D'entrada el que es fa és fer una separació del que és purament monument, és a dir, tot el recinte de nínxols, i intentar recuperar la idea originària de quan es va construir i després estudiar quin tractament es feria a la zona on queda lliure. En general, la idea d'En Benet Cervera i la seva dona, és que aquesta zona on queda lliure al fons, tocant la Capella, fos una zona totalment neta, que tingués una mena de pèrgola a l'entorn que pogués ser un lloc on s'hi exposés a manera de Museu, el que és aquest cementiri, és a dir, que fos una mena de plasmació del que significa ser un cementiri mediterrani. Llavors, cal veure quin tractament caldria donar a aquesta zona perquè tingui un ús, i aquí ve el que deia abans, si té un ús es conserva; la idea seria que la Capella quedés, però, pel carrer de darrera s'obrís i mitjançant unes escales s'hi tingués accés. Dins la Capella hi hauria un mural que representaria un paisatge empordanès. La

part central tindria un ús públic, des d'anar-hi a llegir fins la possibilitat de poder-hi fer un concert.

La idea general és, doncs que es respecti clarament i es separi el que és cementiri, el que és recinte, que cadascú en faci l'ús que vulgui, cultural, sentimental, religiós... del que és d'ús públic: per passejar, llegir, etc...

L'Esc.- I les subvencions, com funcionen?

R.B.- Pel que fa a nosaltres, si s'aprova aquest projecte, l'any que vé es començarà la restauració. En Benet Cervera també ha parlat d'enterrar-hi de nou, és a dir, no es descarta. El fet de restaurar no vol dir que no s'hi pugui tornar enterrar, ans al contrari, es pot fer. Llavors, el criteri que segueix la Generalitat que quan es presenta un projecte de restauració i es demana subvenció, s'ha d'argumentar l'ús que se li dona. La subvenció es dona amb aquest criteri.

RODOMA

(Donada l'amplitud i la importància dels temes que queden pendents -abocador d'escombraries, emissaris, mercat, escoles, políportiu, llar del jubilat, etc...- ens hem vist obligats a partir l'entrevista i donar la segona part el mes que vé).

DADES NUMÈRIQUES DEL PLA

Superfície total del terme municipal	1.641 Ha.
Superfície del Sòl Urbà	533'680 Ha.
Superfície del Sòl Urbanitzable Programat	104'650 Ha.
Superfície Sòl Urbanitzable no Programat	104'650 Ha.
Superfície de Sòl no Urbanitzable	433'530 Ha.

Densitat bruta màxima de promig en Sòl Urbà	30 hab/Ha.
Densitat bruta màxima de promig de Sòl Urbanitzable	18 hab/Ha.

Potencial d'habitatges	
En sòl urbà	533'68 x 30 = 16.610 habitatges
En sòl urbanitzable	153'79 x 18 = 2.768 habitatges
Total habitatges possibles	19.378 habitatges

Potencial d'habitants	
Ocupació promig en temporada alta	3'9 habitants/habitatges
TOTAL HABITANTS POSSIBLES	19.378 x 3'9 = 79.574 hab.

Sistema general d'equipaments:	
Sòl urbà	8'374 Ha.
Sòl urbanitzable	5'03 Ha.
Sòl no urbanitzable	4'77 Ha.
Total sistema general d'equipaments	18'18 Ha.

Sistema general d'espais lliures públics:	
Sòl urbà	10'19 Ha.
Sòl urbanitzable	9'40 Ha.
Sòl no urbanitzable	37'40 Ha.
Total sistema general d'espais públics	56'99 Ha.

Sistema local d'espais lliures públics:	
Sòl urbà	25'56 Ha.
Sòl urbanitzable	15'38 Ha.
Total zones verdes locals	40'94 Ha.

Sistema local d'equipaments:	
Total d'urbà i urbanitzable	19'09 Ha.

Sistema de vials:	
Vials principals	54.217 metres.
Vials secundaris	69.761 metres.
Passatges i culs de sac	9.495 metres.

EL CÒLERA A L'ESCALA, ARA FA 100 ANYS

Durant el segle passat, L'Escala visqué dues calamitats públiques: la primera, la pesta de l'any 1836; i l'altra, el còlera de l'any 1885, ara en fa cent de justos.

De la primera ja en vaig parlar a L'Escalenc del mes de novembre de l'any 1982. En ella—com us recordava—moriren 408 escalencs en el curt període de 5 mesos, els darrers del 1836.

Uns anys després, quaranta nou en concret, la nostra vila tornava a ésser sacsejada per una epidèmia que portaria la mort a moltes llars escalenques i la por i el pànic a la resta.

En aquesta ocasió moriren 39 persones, 369 menys—com podeu comprovar—que l'any 1836. Però 39 defuncions suposen un número prou significatiu i els fets, prou dramàtics com perquè l'any 1885, del qual enguany s'acompleix el primer Centenari, resti escrit en lletres de motlle com una de les pàgines més negres de la història de la nostra vila.

Com a nota curiosa, hem d'indicar que quan escrivim aquestes línies, encara hi ha un escalenc en vida que ja era al món quan s'esdevingué aquesta tragèdia, tot i que només tenia quasi dos anys.

Com ben segur molta gent haurà endevinat, ens estem referint a en Pere Callol i Tutau, que el dia 25 d'aquest mes acomplirà 102 anys i que actualment viu a Girona, en una residència destinada a la gent gran.

Abans d'entrar de ple en el tema, també és anecdòtic observar que, donat el poc espai de temps entre ambdues tragèdies, foren molts els escalencs que visqueren d'aprop els dos fenòmens, ja que si una persona—posem per cas—tenia 15 anys l'any 1836—per dir una edat amb capacitat de comprendre i recordar—, a l'any 1885 en tenia 64, quan encara devia tenir molt viva i palpitant a la memòria el record de l'anterior tragèdia.

La vivència directa i personal dels fets del 1836 i l'explicació i relats a fills i néts per part dels que en foren testimonis i protagonistes 49 anys abans va fer que la gent escalenca visqués sota el signe del drama durant bona part del segle XIX.

A més, tinguem present que segons un historiador hi hagueren a L'Escala dues epidèmies més durant el segle passat—segons ell els anys 1854 i 1865, respectivament—, si bé que de molta menys importància que les referides⁽¹⁾.

Tot això pot ajudar a comprendre en part els molts casos d'histerisme—ratllant la bogeria—que es varen produir durant el temps que va durar el còlera, i en relació a tot el qual ens en parla molt bé el metge de L'Escala, aquella època, el Sr. Rosend Pi, en un llibret publicat per ell mateix i titolat «El Còlera en la villa de La Escala», gràcies al qual tenim documentació de primera mà del que va succeir aquell calorós estiu del 1885.

A més del que podem haver llegit en aquest fulletó, són molts els que, de petits i més grandets, haurem sentit explicar als nostres pares i avis—als quals, a la vegada els havien contat—fets, casos i anècdotes viscudes aquells dies, que, per la seva minuciositat i concreció, i perquè no, fantasia, no figuren en l'esmentada publicació que pretén ésser més científica que no pas un relat històric i detallat.

Ens explicaven els nostres avis—i així devia ésser—que el pas dels fèretres era continu pels carrers de L'Escala, que el toc incansable de les campanes era corprenedor, que als afectats del còlera se'ls donava el menjar des del carrer ja que ningú no gosava entrar a casa seva, que algunes botigues despatxaven les mercaderies «pel forat dels gats»; es deia, fins i tot, que enmig de la confusió i nerviosisme frenètic que vivia aquells dies es podria haver enterrat algú que semblava mort però que encara tingués l'alè de vida.

Ens contaven també que l'Ajuntament, a fi de mantenir la moral del poble el més elevada possible—cosa difícil però sumament necessària—feia tocar sardanes molt sovint i, d'aquesta manera, fer distreure a la gent. Es deia també que pels carrers de la població es cremaven feixos de romaní i altres plantes flairoses a l'objecte de netejar l'aire enrarit que es respirava.

Pensant, ara de gran, en totes aquestes explicacions que, de petits, escoltàvem amb la boca oberta i sense respirar, comprenc que els nostres avis poguessin barrejar i confondre les dues tragèdies tan veïnes en el temps, i que alguns d'aquests relats que ens poden semblar de fantasia fossin més de l'any 1836 que no del còlera del 1885, ja que no produeix el mateix impacte popular 408 morts que 39.

De tota manera, tinguem en compte que aquestes 39 defuncions es produïren en només 40 dies, ja que el primer cas s'enregistrà el dia de Sant Jaume, 25 de juliol, i l'últim, el 5 de setembre, darrer dia de la Festa Major, una festa que, sens dubte, aquell any no se celebrà,

en senyal de dol, ja que el còlera estava pràcticament extingit.

Els dies de més intensitat foren del 7 al 16 d'agost, data en que el còlera començà a disminuir els seus malèfics efectes.

Quan es tingué notícia que a l'Estartit i Torroella de Montgrí—no oblidem que aquesta pesta afectà a moltes poblacions de tot el món—hi havia casos de còlera, el pànic ja es deixà sentir a la nostra població de manera alarmant.

El primer que es va fer consistí en convocar la Junta Local de Sanitat per prendre les mesures corresponents per a evitar l'entrada del còlera a L'Escala, cosa que, com es pot comprovar, no es va aconseguir.

Es dictaren diferents prevencions higièniques per pal·liar en la mesura possible els efectes de l'epidèmia. S'organitzà una col·lecta popular, de la qual es recolliren 2.600 pessetes, quantitat que la Junta de Sanitat considerà suficient per adquirir una bona quantitat de sulfat de ferro i clorur de calci, ja que de clorur de zenc i àcid fènic, l'ajuntament ja en tenia en reserva.

Es va organitzar un servei sanitari local, compost de voluntaris escalencs, a qui es proveí de substàncies químiques (àcid fènic, clorur de zenc, sulfat de ferro, etc...) La missió d'aquesta gent voluntària era atendre els malalts més pobres, els que no tenien familiars, i desinfectar robes, cambres i tot el que pogués propagar els gèrmens de la pesta.

Quan es produïa una defunció, aquests assistents s'encarregaven de desinfectar la casa, tancant a clau i forrellat totes les cambres i compartiments, penjant les robes a l'interior, cremant-hi una bona quantitat de sofre.

Un dels altres objectius de la Junta fou proporcionar a la gent més necessitada de la població—que aleshores era molta—els aliments indispensables per a fer front a l'enfermetat. També es va posar a disposició del personal sanitari un important dipòsit de gel, element gairebé imprescindible en aquest tipus de malalties.

Cal remarcar que, malgrat les mesures preventives que prengueren els components del Servei Sanitari que es muntà aquells dies, exposaren contínuament la vida. Tant fou així que dos d'ells la perderen.

La direcció sanitària fou portada pels dos metges de la localitat, els senyors Rosend Pi, autor del citat llibret, i Rafel Juli. El Sr. Pi, en el seu encertat fulletó, posa un interès especial en el bon comportament de les dues farmàcies—la del Sr. Forn i la del Sr. Guillot—que hi havia, en aquella època, a L'Escala, les quals, a més de trobar-se ben proveïdes de quants medicaments podien fer falta, tingueren les portes obertes dia i nit, dies feiners i festius mentre durà l'epidèmia. Aquests metges treballaren incansablement per a atendre tots els malalts, però, a més de curar, encaminaren el seu esforç a aixecar la moral i els ànims de la població que, com és de suposar, estaven per terra.

L'estat anímic i moral en circumstàncies com aquelles jugava un paper preponderant i podia contribuir a bona part de l'èxit que es podia obtenir i així succeí en tots dos sentits: la por, el terror, l'histerisme, el decaïment, perjudicaren en molts casos, empenyent cap a la mort; per contra, esperits animosos i persones serenes tingueren en aquestes qualitats la millor medicina per a salvar-se.

El senyor Pi finalitza el seu llibret exposant el quadre d'invasions i defuncions enregistrades durant l'epidèmia, que fou el següent:

● Nombre general d'invasions	239
● Forma clàssica	{ Homes 79
	{ Dones 113
● Forma medular	{ Homes 8
	{ Dones 39
● Nombre general de defuncions	39

El Sr. Pi diu que no té dades de les edats de les persones afectades, ni nosaltres tampoc, però sí podem donar unes curiositats estadístiques que hem recollit del Llibre de Defuncions de la Parròquia.

Si el senyor Rector mossèn Josep Casas, quan la pesta de l'any 1836, explicava, entre d'altres detalls, la causa de la mort, mossèn Jaume Rovira, rector durant l'epidèmia del còlera, no menciona en cap partida el mot «còlera» ni dona cap mena d'explicació. Les seves partides són ben concises. Després de transcriure l'afiliació del difunt, es limita a anotar si reberen o no els Últims Sagraments i si feren

testament i davant quin notari el signaren. Gràcies a això sabem que el Notari de L'Escala, fins a mitjans de l'agost del 1885 –potser marxà espantat– fou el senyor **Valentí Candal** i que el substituï, no sabem si provisionalment o definitivament, el senyor **Manel Vellido**.

El mes de més mortaldat, com ja hem vist abans, fou l'agost, amb **32 defuncions: 24 adults i 8 menors**. I els dies més luctuosos foren el **7 i el 10 d'agost**, amb 3 morts cadascun, mentre que el dia 15, en canvi, festa de la Mare de Déu, no se n'enregistrà cap.

Durant tot l'any 1885 es produïren **78 defuncions**, la meitat justa de les quals, 39, foren conseqüència del còlera, 13 homes i 26 dones.

Del total de 78 morts, l'any 1885, 60 eren adults i 18, adolescents.

El cognom més repetit fou el de **Callol**, –a L'Escala era de suposar– en sis ocasions, i el segueixen **Juli en 4**, i **Sureda i Oliveras en dues**.

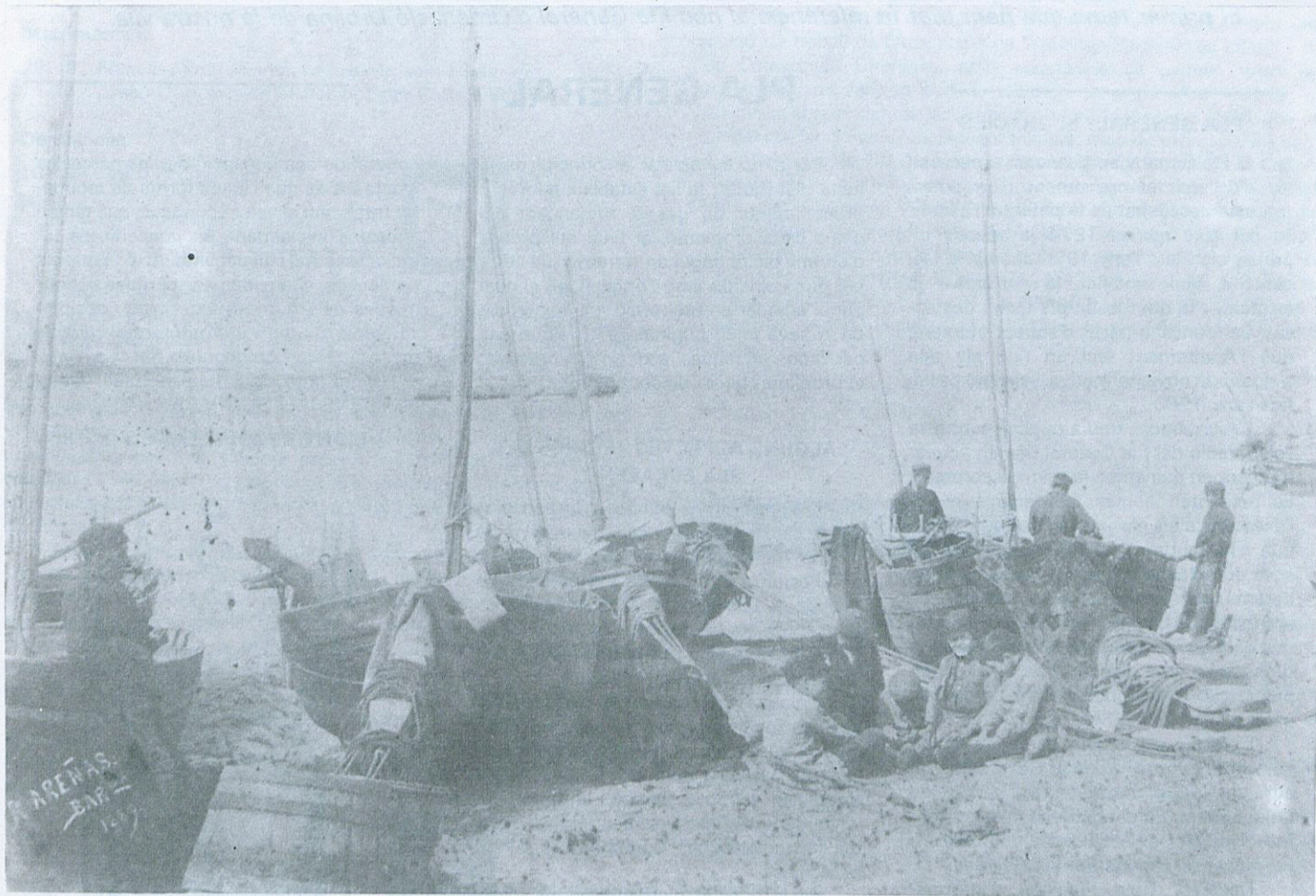
Finalment, significarem com a darrera observació que a Sant Martí d'Empúries, on els seus habitants estigueren permanentment en

comunicació amb L'Escala, no s'enregistrà ni un sol cas de còlera, el que venia a tirar per terra la tesi dels que defensaven que l'**acordonament dels apestats** era la millor arma contra la propagació de l'epidèmia.

L'acordonament a L'Escala fou la primera mesura que hagué de prendre la Junta Local de Sanitat, tot i que com diu molt bé el Sr. Pi, els feia oblidar, malauradament, els deures més elementals de la **Societat Cristiana** que manen acollir i cuidar els malalts, i no, mirar-los com un objecte d'horror com, per desgràcia, succeí a L'Escala ara fa justament cent anys.

Ricard Guanter.

1. En una propera ocasió consultaré els llibres de la Parròquia per si us puc donar més informació sobre aquestes dues epidèmies, de les quals, francament, no en tenia notícia.

Aquesta fotografia, gentilmente cedida per en Joan-Ramon Massanet, fou captada el 1889 quatre anys després del còlera a L'Escala.

En el rostre de la gent gran es reflecteix el drama viscut. La mainada, que juga a la platja, havia de créixer molt encara per a comprendre de quin perill es salvaren.

SASTRERIA

Vilabrú

ROSA-MARIA BALLESTA

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FARMÀCIA

FÒRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75
L'ESCALA - Alt Empordà

HISSANT LA PLOMA

La manera més lògica de començar un nou espai és presentar-se. Però nosaltres creiem que és millor que ens aneu coneguent a poc a poc. El que pensem oferir-vos en aquestes línies és una sèrie de reportatges sobre temes d'interès general situats, sempre, dins el marc escalenc. Esperem que els articles que us anirem oferint siguin del vostre interès i suscitin les vostres crítiques i opinions.

El primer tema que hem triat fa referència al nou Pla General d'Ordenació Urbana de la nostra vila.

PLA GENERAL

PLA GENERAL? SÍ GRÀCIES

El Pla General sorgeix com a necessitat d'ordenar el creixement d'un poble. Aquesta necessitat es fa patent a l'Escala, és per això que el 1974 ja apareix un primer pla. Però l'any 1976 apareix la Llei del Sòl, que modifica la normativa ja existent, i fa que l'antic pla quedi desfasat. Cal doncs, a partir d'aquest moment, que l'Ajuntament faci un nou pla que s'ajusti a la nova normativa. I això no passa fins l'any 1980.

L'Ajuntament treu a pública subhasta l'elaboració del Pla General i és en aquest moment en què arriba la primera sorpresa. Es presenten només tres equips per a l'execució d'un pla per al qual es preveia que n'hi hauria molts més a causa de la seva complexitat. Aquesta complexitat ve determinada per diverses causes: el caos urbanístic, el canvi dràstic de densitat de població en les èpoques de més aflluència turística, la gran diversitat de funcions en poc territori (sòl agrícola, urbà, comercial) etc...

L'elecció de l'equip es fa tenint en compte tres vots: un de la Generalitat, un altre del Col·legi d'Arquitectes i un altre de l'Ajuntament. En el nostre cas l'equip triat fou el dirigit per l'arquitecte Juli Lluca i l'enginyer de camins Ramon Galimany.

Després d'una recollida d'informacions generals aquest equip presenta, l'any 1984, un esboç del pla que dona una idea general de com quedarà el nostre poble.

Finalment, el 12 de setembre d'aquest any, l'Ajuntament aprova el Pla General Municipal d'Ordenació Urbana que en principi és definitiu llevat de recursos i desenvolupaments posteriors.

Es presenta a informació pública i llavors és l'hora que si algú no està d'acord en algun aspecte del pla -ja a nivell particular, ja a nivell global, propietari o no propietari- pot presentar un recurs mitjançant una instància que serà estudiada per l'Ajuntament. Els recursos que tenen possibilitat de prosperar són aquells que vagin recolzats legalment (per alguna llei o reglament) o que presentin una alternativa millor a l'existent.

Una vegada l'Ajuntament ha decidit la viabilitat dels recursos envia tota la documentació a la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat. Allà s'aprova definitivament el pla llevat d'impugnacions o altres tràmits legals.

Per a poder aplicar el principi de la justa distribució, la llei estableix diferents procediments de gestió, mitjançant els quals cada propietari, al final del procés d'urbanització, tingui un terreny, que no té per què coincidir amb l'original, en el qual pugui edificar en proporció a la superfície de la seva finca original. Si en algun cas per raons tècniques, això no fos possible, el propietari haurà de ser indemnitzat.

ALGUNS ASPECTES TÈCNICS DEL PLA ESCALENC

D'espais lliures públics n'hi han previstos 96 Ha., que suposen una mitjana de 13 m²/Ha. legalment és el mínim exigible.

Per altra part aquest Pla preveu una cabuda a l'Escala de 75.000 habitants amb totes les necessitats cobertes, cosa que actualment no passa amb les 50.000 persones que venen a l'estiu.

L'alçada màxima que es permetrà, en algunes zones del poble, serà de 15,40 m. (plana i quatre pisos), però en la major part serà de planta i tres pisos (12,32). Es tindrà en compte, també, la protecció d'una sèrie d'edificis pel seu interès (zona del carrer Maranges, Cementiri vell, Alfoli, el Molí...).

En la qüestió d'urbanitzacions s'han efectuat una sèrie d'unitats d'actuació per solventar els greus problemes d'infraestructura. Això vol dir que en algunes zones es suspendran les llicències d'obres fins que el promotor no compleixi el tracte acordat amb l'Ajuntament.

Es destinaran 37 Ha. per a edificis públics. S'intentarà crear una xarxa contínua de vials interrompuda, actualment, per càmpings. Es vol crear una nova entrada per la zona dels masos de can Japot, per descongestionar el tràfic estiuenc.

Alguns terrenys edificables han estat desqualificats com a tals i passaran a ser terrenys agrícoles o zones verdes. La part agrícola restarà igual. Per a la zona d'Empúries es farà un pla especial.

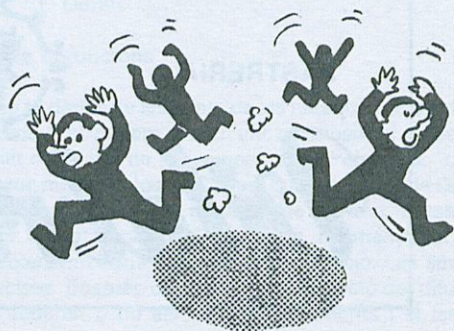
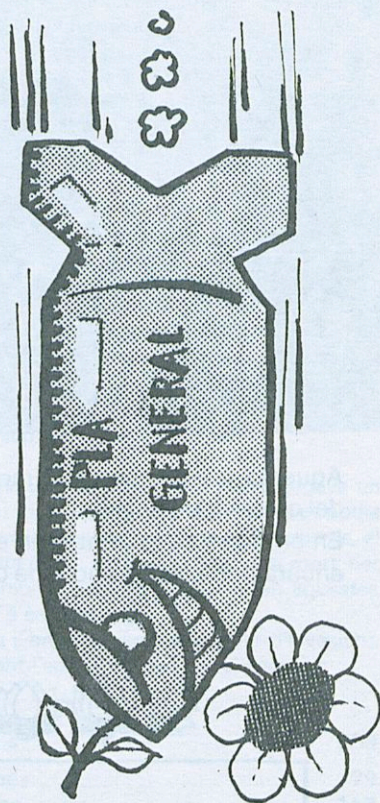
I EL POBLE, QUÈ HI DIU?

La sensació general del poble és d'indignació, perquè sembla com si hi hagués hagut una especulació que serveix a interessos definits en la confecció del Pla General. Una altra opinió és que es beneficia, de manera indirecta, els promotors i els constructors, ja que el criteri

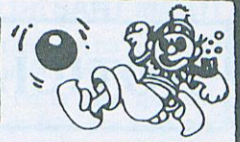
general de compensació per les parcel·les afectades és que l'única forma de recuperar totalment el valor econòmic, que tenien aquestes inicialment, és concedir-los un major volum d'edificabilitat. Això fa que els particulars, abans de patir pèrdues econòmiques pels terrenys expropiats, decideixin vendre'ls a un promotor, que evidentment hi té un bon negoci a fer.

Sigui com sigui, hem d'acabar dient: PLA GENERAL? SÍ, GRÀCIES, PERÒ...

MONT-RECOVA, Octubre de 1985

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

- 4- 9 Gerard Silvestre i Carbó, fill de Jaume i Magdalena
- 13- 9 Oriol d'Armengol i Parra, fill de Josep-Joan i Victòria
- 17- 9 Laura Campos i Duran, filla de Rafael i Maria-Isabel
- 21- 9 Joan Chinchilla i Quilez, fill de Simón i Michèle
- 22- 9 Alexandre Estrems i Gasch, fill de Josep-Antoni i Rosa M^a
- 7-10 Oriol Callol i Albert, fill de Josep M^a i Mª de la Mercè
- 24-10 Ferran Serra i Barrera, fill de Carles i Emília

Matrimonis

- 27- 9 Francesc Font i Farrés i Anna Mª Isern i Sala
- 1-11 Josep-Lluís Alcalde i Pineda i Ester Cortal i Bataller

Defuncions

- 10- 9 Josep Poch i Font

TEATRE

Tal com dèiem el mes passat, el dia 14 d'octubre varen donar inici als cursets d'interpretació, direcció i escenografia, conduïts pels professors de l'Institut de Teatre de Barcelona, Terrassa i Vic, en els quals hi participen els components de l'Elenc del C.E.R. De moment solament podem dir que com sol passar quan es prepara la representació d'alguna obra, no hi ha la suficient serietat per part d'alguns dels components amb el sentit de manca de puntualitat, fins i tot d'assistència, i de manera especial no destinar prou estona a estudiar el seu paper corresponent. De tota manera, confiant en què el professorat tindrà una tolerància, esperem que sigui una experiència profitosa.

Quant a la representació de «Estratègia per a dos pernells» de R. Cousse, que correspon a la Roda de Teatre, del XI^è Pla d'Acció Cultural, patrocinada per l'Associació del Personal de la Caixa de Pensions, que va portar a terme el grup INTEATREX, el diumenge dia 20 d'octubre a les sis de la tarda, a la Sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, hem de dir-ne que segons referències, ja que en aquesta ocasió no ens fou possible assistir-hi, el número d'espectadors va ser molt semblant als que presenciàrem la posada en escena que en feu el propi grup INTEATREX, en el mateix local, el dia primer de març de l'any en curs. Pel que fa a la interpretació de Martirià Coll, mereix, com sempre, els nostres millors elogis.

FUTBOL

Resultats del mes d'octubre:

Juvenils

dia 6	Celrà - L'Escala	1-4
dia 13	L'Escala - Verges	1-1

Tercera categoria regional

dia 6	L'Estartit - L'Escala	2-0
dia 13	L'Escala - Camallera	3-4

Primera categoria regional

dia 6	L'Escala - Montagut	1-1
dia 13	Abadessenc - L'Escala	2-1

El dia 20 era assenyalat com a jornada lliure en totes les competicions i el dia 27, per l'estat dels terrenys de joc, degut a la gran quantitat de pluja caiguda, va fer aconsellable suspendre els partits.

ESBART «LA FARANDOLA»

En haver tingut notícia que l'Esbart ha decidit la represa de les seves activitats, havent-se ja portat a terme algun assaig, ens congratula deixar-ne constància, tot confiant, a curt termini, poder publicar alguna actuació.

SARDANES

L'audició corresponent al mes d'octubre, va celebrar-se el dia 12, al Camp dels Pilans, amb la participació de la cobla CATALUNYA 2000, dissortadament, amb una assistència molt reduïda de sardanistes. Pel que fa a la del mes de novembre, ha de tenir lloc el diumenge dia 10, a la tarda, a la plaça de Sant Martí d'Empúries, amb la cobla Ciutat de Girona, com encarregada d'interpretar la ballada.

El dissabte dia 26 d'octubre va portar-se a terme a la Cellerà, una reunió de treball de l'Agrupació de Trobades Sardanistes Infants de les Comarques Gironines, amb assistència de gairebé totes les poblacions que formen part de l'Entitat, on, entre altres acords, va decidir-se el calendari de les Trobades Infants per l'any 1986, que ha quedat confeccionat de la següent manera: **mes de març**: dia 23 Sant Jordi Desvalls; dia 30 Cassà de la Selva i Viladamat; dia 31 la Cellerà i Pontós. **Mes d'abril** dia 6 Amer (trobada general); dia 13 Anglès i Foixà; dia 20 Girona i Ventalló; dia 27 Ullà i Quart. **Mes de maig**: dia 1 Camallera i Malgrat de Mar; dia 4 Salt i Cistella; dia 11 Bescanó i L'ESCALA; dia 18 Bonmatí i Verges; dia 25 Torroella de Montgrí i Santa Coloma de Farners. **Mes de juny**: dia 1 Albons (trobada general); dia 8 Medinyà i Palamós; dia 15 La Bisbal i Orriols; dia 22 Corçà i Vilabertran; dia 29 Figueres i Flaçà. **Mes de setembre**: dia 26 Sant Narcís.

****

TENNIS TAULA

A l'Escalenc del mes d'octubre no donarem informació relativa al tennis taula, ja que la competició que s'havia jugat era exclusivament amistosa.

El primer Campionat organitzat per la Federació gironina és el Campionat de Fires de Girona, que es juga per individuals i en diferents categories.

A la categoria femenina juvenil, la jugadora del CER L'Escala Victòria Olivares es proclamà campiona provincial.

A la categoria infantil hi participaren Jaume Sues, Joaquim Torrent i Josep Ll. Cortal. Aquest últim arribà fins a semifinals i perdé en un partit molt anivellat davant Cadenas del 21 Canvi 5 per 2 jocs a 1.

A la categoria juvenil Josep Maria Guanter tingué una bona actuació i es classificà per a la final després de superar Creixell, del Tennis Taula Palafrugell i Gauchia del 21 Canvi 5, tots 2 partits guanyant per dos jocs a un. Jugarà la final el diumenge 10 de novembre davant l'Alvarez del T.T. Palafrugell que l'any passat també fou finalista perdent enfront Xavier Cortal del CER L'Escala, el qual no hi ha pogut intervenir enguany, ja que recentment va ésser operat al braç.

A la categoria absoluta, no hi hagué sort i tant en Manel González com en Joan Sues eren eliminats a les semifinals davant Boschdemont i Fajardo.

Per cert, és probable que Joan Carles Fajardo, jugador de l'Alba Bescanonina les últimes temporades, fitxi amb el CER L'Escala ben aviat, segons sembla pels acords presos entre jugador i responsables del tennis taula del CER.

A part del Campionat de Fires, el divendres 15 de novembre, sembla ésser, començarà el Campionat provincial de Tercera Categoria en el qual hi prenen part setze equips i es jugarà pel sistema de lliga.

Per a aquesta competició el CER L'Escala té disponibles els següents jugadors: Josep Mª Guanter, Josep Lluís Cortal, Joaquim Torrent, Jaume Sues i Victòria Olivares.

Fèlix Guanter

La construcció del Nou Edifici de la Casa de la Vila, momentàniament aturada.

LES OBRES DE L'AJUNTAMENT ATURADES I REINICI DELS TREBALLS A L'AVINGUDA DE GIRONA.

El darrer mes d'octubre s'acomplia un any de l'inici de les obres de construcció del nou edifici de la Casa de la Vila que comptava amb un pressupost inicial de cinquanta-sis milions de pessetes.

Des de llavors, les oficines de l'Ajuntament es troben ubicades de manera provisional al carrer del Port n° 50.

I, sorprenentment, ja fa unes quantes setmanes que aquestes obres s'han vist aturades, sembla ésser, per manca de recursos. Concretament, es va publicar que l'alcalde havia manifestat que les obres s'hagueren d'aturar perquè La Generalitat no havia encara fet efectiva una subvenció acordada.

En qualsevol cas, en aquest i d'altres temes, malauradament, la població no està gens informada i passen completament desapercibuts i oblidats sense saber ni deixar de saber les raons o les circumstàncies més pròximes.

Cosa semblant passa amb l'avinguda de Girona, l'acabament de les obres de la qual estava previst -segons informàvem fa un parell de mesos- per a finals de setembre, però el cas és que s'han endarrerit considerablement i aquest treball encara no està enllestit.

Recordem que aquestes obres es varen interrompre a mitjans de juliol després de no poca polèmica i tot just fa una o dues setmanes que s'han reiniciat, amb les conseqüències que suposen per al veïnat, el qual comprèn que s'hagin de portar a terme les mateixes però que desitja que, d'una vegada per totes, s'acabin.

DETECTACIO A L'ESCOLA DE CASOS DE PEDICULOSI

A les poques setmanes d'haver-se iniciat el curs escolar 85-86, concretament a mitjans d'octubre, el Col·legi L'Escala-Empúries feia públic un comunicat fent saber que s'havien detectat alguns casos de Pediculosi, enfermetat aquesta consistent en la infestació per pols, especialment la que afecta al cuir cabellut.

Com a mesura preventiva es recomana en aquesta nota informativa la conveniència d'extremar les precaucions higièniques amb locions i xampús adequats, així com es prega la màxima col·laboració per part dels pares a fi que el problema no s'agreugi.

EN RELACIÓ A LA RESTAURACIÓ DEL CEMENTIRI VELL

Durant la segona quinzena d'octubre es va venir reunint una Comissió integrada pèr representants de l'Ajuntament i del grup de Defensa de l'Arquitectura Popular per tal d'estudiar la necessitat de restaurar el Cementiri Vell, després d'arribar a l'acord de prendre una decisió o altra al respecte.

Precisament, el dia de Tots Sants, a l'entrada al Cementiri Vell, es podia veure exposat al públic un projecte de restauració del mateix, amb un pressupost aproximat d'uns 15 milions, a repartir entre l'Ajuntament de L'Escala i, la Diputació i La Generalitat, segons ens notificà el portant-veu d'aquesta Comissió el qual ens digué també que al marge de la restauració en ella mateixa s'havia parlat de donar-li, al Cementiri Vell, una utilitat.

Siguin quines siguin les propostes o alternatives que prenguin, el cas és que el Cementiri Vell no pot seguir més en un estat tan abandonat com l'actual, tal com es pot comprovar i tal com es desprèn de les moltíssimes opinions, en forma de queixes i lamentacions, que es deixaven sentir l'ú de novembre, festivitat de Tots Sants, diada de màxima concurrència als cementiris.

D'entre els comentaris pronunciats, en recollim un que manifestà que, no acaba de comprendre com aquells que lluitaren, ara fa uns 8 o 10 anys, tan aferrissadament per a conservar per sempre el Cementiri Vell, declarat monument d'arquitectura popular d'estil neoclàssic, no hagin seguit lluitant amb constància i amb les mateixes forces per a mantenir-lo net i ben conservat, en definitiva, en l'estat més digne possible, propi d'un monument artístic nacional, i no en l'estat deplorable dels últims anys.

DEBAT A RADIO L'ESCALA SOBRE EL NOU PLA GENERAL

El propassat 29 d'octubre, diada de Sant Narcís, i dintre del programa "Parlem-ne" de Radio L'Escalà, tingué lloc un debat sobre el Nou Pla General.

Els invitats eren en Rafel Bruguera, en Carmel Isern, en Salvador Falgàs i en Juli Llueca, aquest últim de l'equip redactor del Pla General, mentre que actuaren com a moderadors en Josep Lluís Sastre i en Salvador Simon.

L'expectació era gran però, a l'hora de la veritat, no va respondre al que s'esperava, pel que fa a preguntes dels radio-oients. Bé prou ho reconegué en Salvador Falgàs, un dels quatre invitats: "Les trucades i les intervencions són un minse exponent de l'ambient que hi ha al carrer".

Si bé Radio L'Escalà complia amb el seu deure d'informar, el debat no pogué assolir una de les seves finalitats com era la de tranquil·litzar la gent, la qual es troba encara més inquieta, més insegura, més nerviosa i decebuda que abans del debat, tot i haver escoltat expressions com "justícia distributiva", "dormiu tranquils", "tractarem les coses amb carinyo", etc., que foren pronunciades, més d'una ocasió, al llarg de les més de dues hores d'emissió radiofònica.

Poques trucades va fer l'audiència, però la majoria d'elles feien palesa la seva disconformitat amb l'eventual trasllat del camp de futbol a la zona del Camp dels Pilans, si bé tots estigueren d'acord a que els propietaris han d'ésser indemnitzats. Precisament, la Junta Directiva del Futbol Club L'Escalà convocà els seus socis a una Assemblea Extraordinària, el dia 8 de novembre, per a tractar el tema amb tota urgència.

El moment potser més tens del debat es produí quan intervingué en Joan Pascual Gic, dient que "el debat li sonava a paròdia i que el millor hauria estat una reunió informativa en el CER on tots ens veuríem cara a cara -deia en Joan- i potser algú es tornaria vermell i ja se sap que quan una persona es torna vermella és que té culpa".

Si tots els temes preguntats eren objecte de resposta o comentari per part dels convidats, aquest punt indicat no fou comentat per cap d'ells.

L'I.V.A., EN SEGON TERME

Quan a nivell nacional o estatal, l'I.V.A. -"Impuesto sobre el valor añadido"- previst per a primers de 1986, tot coincidint amb l'ingrés d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea ocupa un primer pla informatiu, especialment per la seva repercussió que pot tenir, i sens dubte, tindrà en els sectors industrial, comercial i professional, a nivell local no passa el mateix, ja que és el Nou Pla General el tema de màxima actualitat informativa.

De tota manera, tot i haver quedat en segon terme, el propassat 25 d'octubre tingué lloc a la sala d'actes del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, una xerrada informativa sobre l'I.V.A.

La xerrada fou organitzada i patrocinada per la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona. Intervingueren els senyors Jose Álvarez Rubirola, Assessor d'empreses, Rafael Martínez Berenguer, Economista, i Narcís Puigvert Reus, Assessor Tècnic Comercial, els quals feren una llarga i encertada exposició sobre la temàtica d'aquest nou impost, facilitant algun exemple i cas concret per a fer més entenedores les explicacions i arribar a la millor comprensió per part dels assistents, que ho foren en un nombre força acceptable i que, en darrer lloc, tingueren l'ocasió de participar en un interessant col·loqui.

ESCOLA PERMANENT D'ADULTS

El dia 19 d'octubre acabà el plaç d'inscripció a l'Escola Permanent d'Adults, amb la intenció de dividir-la en dos grups: un d'**Alfabetització i Certificat Escolar**, amb classes de 8'30 a les 10 de la nit, els dilluns, els dimecres i els divendres; i un altre, de **Graduat Escolar** els dilluns, els dimecres i els divendres de 8'30 a 10'45.

L'import de la matrícula puja 2.500 pessetes i per a la realització d'aquests cursos calia un mínim de 10 alumnes inscrits per classe.

Més endavant procurarem informar de la marxa d'aquests cursos i de l'assistència als mateixos.

LA CASTANYADA I L'APLEC DE SANT MARTI

La nova Secció Sardanista del CER ens ha fet reviure la tradició pròpia de les diades que emmarquen les Festes de Tots Sants amb la venda de castanyes a la platja, on la gent que volia en podia comprar, contribuint a la recaptació de fons per al proper Aplec de la Sardana que, com és sabut, serà organitzat, per primera vegada, per la nova Secció Sardanista del CER.

Poc abans de cloure aquest Noticiari, s'han començat a repartir els programes de l'Aplec de Sant Martí d'Empúries, a celebrar-se el dia 10 de novembre.

A les 12 del matí, tingué lloc la missa Solemne i, tot seguit, en el mateix temple, concert a càrrec del Cor Maragall de Girona.

I a dos quarts de 4 de la tarda estava prevista La Castanyada i Sardanies a càrrec de la Cobla Ciutat de Girona, amb la rifa de tres paneres.

Fèlix Guanter

EL SOU DE L'ALCALDE

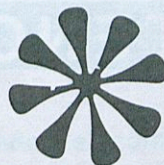
Davant dels insistents rumors que corrien pel poble, hem cregut necessari esbrinar les percepcions de l'Alcalde reproduint l'acta del Ple celebrat el 24 de setembre d'enguany en que es van aprovar, amb el vot favorable de tots els assistents a excepció del mateix Alcalde, que no va assistir a la tramitació d'aquest punt.

L'acord del Ple va quedar redactat de la següent manera: "**Aprovar les retribucions que, en funció d'Alcalde amb dedicació exclusiva, es fixen a tenor dels articles 73 i 55 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril en la quantia següent: 160.000 ptes. netes**".

Cal afegir que s'ha arribat a aquest acord pel fet que en Rafel Bruguera ha demanat excedència del Magisteri per dedicar-se exclusivament a les tasques municipals.

Segons ens indiquen aquest sou és inferior al d'altres funcionaris del mateix Ajuntament, i d'aquesta quantitat encara s'ha de descomptar el que s'ha de pagar a la Seguretat Social i els drets passius.

R.

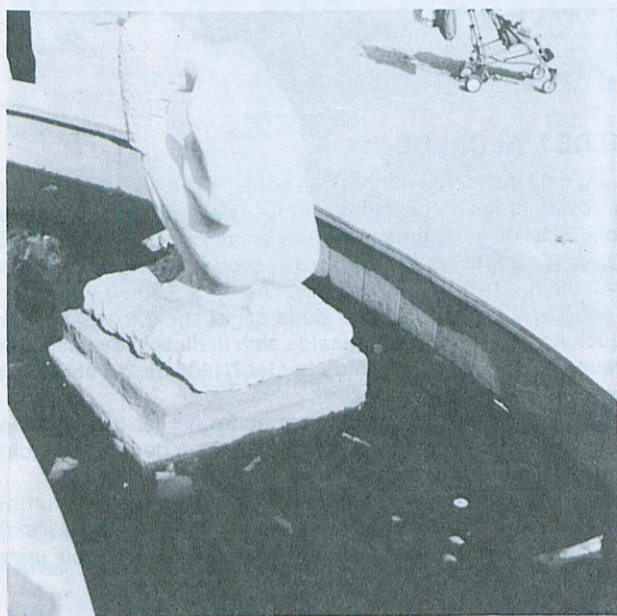

de més i de menys...

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

— En "L'Escalenc" del Juny 1983 (pàg.13) anunciàvem que el Sr. Alcalde ens prometé de fer-nos arribar copia de les actes (Ple i Permanència) de les sessions municipals. Com que fins ara no s'ha fet, ens permetem respectuosament de recordar-ho.

Sentim repetir-nos a propòsit dels gargots pintats al banc del "SI NO FOS" en el passeig. Es que se'ls vol perpetuar com a geroglífics dignes d'interessar als criptògrafs de l'any 6000?. Tan difícil i costós seria de fer esborrar -repicant la pedra, si calaquell rètol d'inspirada intenció, però d'inestètica fatxa?. "L'Escalenc" proposava posar-hi una placa en bona i deguda forma (en ceràmica, per exemple) dient: "BANC DEL SI NO FOS". Se n'acceptarà la suggestió?.

Si la "foto" fos en colors, veurieu que els papers i deixalles suren damunt un líquid verd tèrbol d'aparença més que sospitosa. ¿Per què aquesta insistència en donar l'impressió constant de que som un poble descuidat i brut?. - M.

ATENCIÓ!

Aquests fils elèctrics descoberts a "LA PUNTA" al abast de **QUALSEVOL CRIATURA**, són un perillós exemple de com hi ha negligències **GREUMENT** rebutjables.

Des d'aquí, amb energia, reclamem que es subsanin **RAPIDAMENT**, abans no succeeixi una desgràcia que tots lamentariem. Així mateix donem un **TOC D'ATENCIÓ**, doncs ens asseguruen que hi ha deficiències semblans dintre el nucli urbà.

ENDEVINALLA

Unes jeuen panxa enlaire
i altres descansen d'esquena.
O contemplen les estrelles
o aguanten sol i serena.

REFRANYS DE MAR

- No tothom que pesca és pescador.
- Boira terrera, sol espera.
- Abans el mar per veí, que senyor mesquí.

NO DIGUEU:

Atràs!
Atravessar
Atun
Aullar
Aullit
Aument/aumentar
Aussència/aussentar-se
Auto-giro
Avalanxa
Avantes
Averiguar
Avestruç
Azotea

DIGUEU

Retardar/Endarrerir
Travessar/traspassar
Tonyina
Udolar
Udol
Augment/augmentar
Absència/absentar-se
Autogir/helicòpter
Allau
Abans
Esbrinar
Estruç
Terrat

CONSELLS DOMÈSTICS

Admetreu que els consells domèstics que selecciona "L'Escalenc" pels seus lectors, són sempre de poc esforç i d'aplicació econòmica. Es el nostre propòsit. Ací en van dos més:

— Si voleu tenir les ungles ben netes i brillants agafeu una tassa gran, fiqueu-hi una mica d'aigua calenta i ensabonada i afegiu-hi unes cullerades de lleixiu; xopeu-hi els dits durant un

minut o dos, sequeu-los i perfumeu-los per a llevar l'olor del lleixiu.

— Pareds blanques amb ditades fan molt lleig, oi? Existeix un sistema molt fàcil per a esborrar aquestes empremtes dactilars sobre una paret pintada amb pintura no lavable: fregueu les taques amb una patata tallada pel mig; i, després, eixugueu amb una esponja humida.

OCTUBRE 1985

OBSERVATORI METEREOLÒGIC DE LA CLOTA

Octubre ha estat un mes de transició entre el llarg estiu i la tardor; ha tingut influències de totes dues estacions. Si la primera meitat el temps predominant era el sec, assolellat i amb temperatures altes, la segona quinzena ja anava inestabilitzant-se poc a poc, amb una davallada de temperatures i vents del sector de llevant que, carregats d'humitat culminaven amb un temporal de llevant i aigües.

Però veiem què ens donen les dades recollides quant a temperatures:

Temperatura màxima	30°
Temperatura mínima	7'5°
Temperatura mitjana	17'8°
Oscil·lació extrema	16°
Oscil·lació mitjana	9'7°

Quant a pluja i altres meteors:

Dies de pluja	7
Total litres recollits	107 l.
Precipitació max. dia	37,6 l.
Dies de boira	2
Grops observats	2

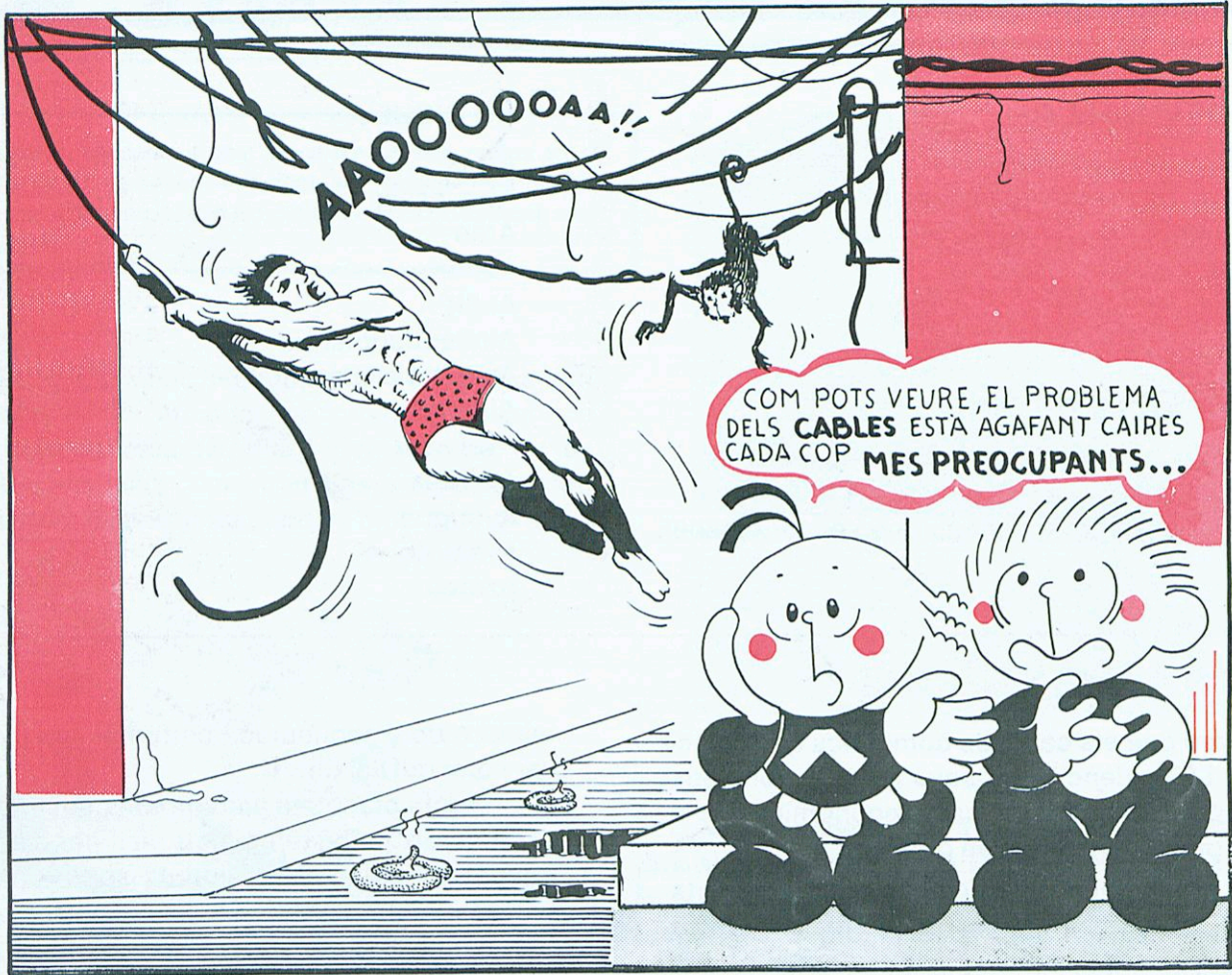
I els vents:

Tramuntana N-NW	2 dies
Gregal NE	5 dies
Llevant E	4 dies
Garbí S-SW	4 dies
Vents fluixos i variables	16 dies

Jonàs Mallart

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA Nº 43

10. LA ESCALA — Plassa " Victor Catala " y carrer Pi y Margall

